

האיש שראה הכל מהצד

הכל הוא ראה מהצד. את הבעיות, את המריבות, השמחות, האהבות. הייתה לו פרספקטיבה. תמיד. היו לו מידה ואומדן (לפעמים אף מדד צעדים). והכל ניצב על אותה במה ונשמע מהצד. הריח הגיע לפעמים, המישוש, אף-פעם. גם תקריבים- בקושי. זה המחיר. ולאדם כזה, כמוהו- זה היה עדיף על הבפנים . שמה הכל תוהו ובוהו. אין סדר, אין מרחב, לא רואים כלום- לא כניסות, לא יציאות, לא קהל, לא מכלול. את מותו הוא מצא גם, בצד. אבל ברשימותיו מצאו שרצה להיקבר יחד. ככה שיטמע. שלא יראו אותו.